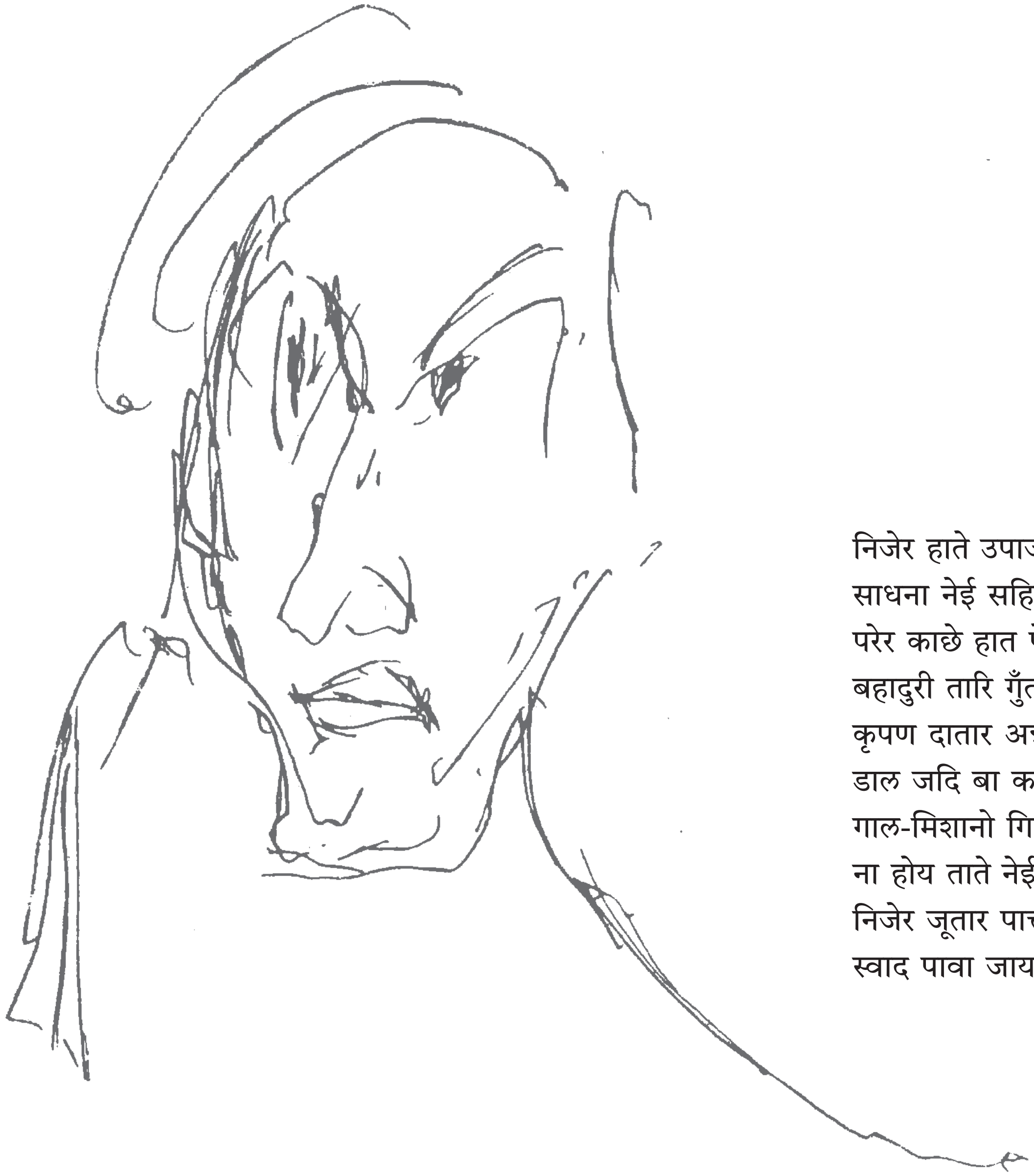

निजेर हाते उपार्जने
साधना नेई सहिष्णुतार।
परेर काछे हात पेते खाई,
बहादुरी तारि गुँतार।
कृपण दातार अन्नपाके
डाल जदि बा कमति थाके
गाल-मिशानो गिलित भात-
ना होय ताते नेईको सूतार।
निजेर जूतार पात्ता ना पाई,
स्वाद पावा जाय परेर जूतार।

પોતાને હાથે કમાવા માટે
મહેનત નહીં ધીરજ નહીં.
બીજા પાસે હાથ લંબાવી ખાવાનું,
માર ખાવાની બહાદુરી.
કૃપણ દાતાના ખાવાનામાં
દાળ યદિ ઓછી પડે
ગાળમિશ્રિત ભાત ગળી જવાનો-
એમાં ભલે ન હોય સ્વાદ.
પોતાનાં જૂતાંનું ઠેકાણું નહીં,
બીજાનાં જૂતાંનો મળે સ્વાદ.

आदर कोरे मेयेर नाम
रेख छे कैलिफोर्निया
गरम होलो बियेर हाट
ओई मेयेरी दर निया।

महेशदादा खुंजिया ग्रामेग्रामे
पेये छे छेले मेसेच्युसेटस नामे,
शाशुडि बुडि भीषण खुशी
नामजादा से बर निया,
भाटेर दल चें चिये मरे
नामेर गुण बर्निया।

પ્રેમથી છોકરીનું નામ
રાખ્યું કેલિફોર્નિયા
માગ એની વધી ગઈ
લગ્નના બજારમાં.

મહેશભાઈ ગામેગામ ફરી
શોધ્યો છોકરો
મૅસેચ્યુસેટ્સ નામનો
વૃદ્ધ સાસુ ખૂબ ખુશ
નામજાદા એ વરને લીધે.
વખાણ કરનારા ગાઈ મર્યા
નામના ગુણ વર્ણવી.

कनकने शीत ताई
चाई तार दस्ताना,
बाजार घुरिये देखे,
जिनिसटा सस्ताना।
कम दामे किने मोजा
बाडि फिरे गेलो सोजा,
किछुते ढोके ना हाते,
ताई शेषे पस्ताना।

કડકડતી ઠંડીમાં
એને જોઈએ હાથનાં મોજાં.
બજારમાં ફરીને જોયું
દર નથી સસ્તા
ઓછા દરનાં મોજાં ખરીદ્યાં,
સીધો આવ્યો ઘેર,
મોજું હાથમાં ચડે નહીં
છેવટે થયું પસ્તાવાનું
મોજાં પહેરવા ગયો
પણ આગળ નથી ખસતાં
પસ્તાવે
રહી ગયો હાથ ઘસતાં

खबर पेलेम कल्य, काल
ताँजामेते चडे राजा
गाँजामेते चलल,
समयटा तार जलदि काटे;
पोंछलो जे हलदिघाटे
एकटा घोड़ा रईलो बाकि,
तिनटे घोड़ा मरलो।
गरानहाटाय पोंछे सेटा
मुटेर घाडे चडलो।

કાલ ખબર પડી
રાજા પાલખીમાં ચડી
એક જગ્યાએ ગયો.
સમય એનો જલદી વીતે,
પહોંચ્યો જેવા હલદીઘાટે.
એક ઘોડો બાકી રહ્યો,
ત્રણ ઘોડા મર્યા.
ગરાનહાટે પહોંચી એ
મજૂરને ખભે ચડ્યો.

समय चलेई जाय-
नित्य ए नालिशे
उद्वेगे छिलो भूपु
माथा रेखे बालिशे।

कबजिर घड़िटार
उपरे ई सन्द,
एकदम करे दिलो
दम तार बंध,
समय नडे ना आर,
हाते बाँधा खालिसे,
भूपुराम अविराम
विश्राम-शाली से,
झाँ झाँ करे रोद्दुर,
तबु भोर पाँचटाय
घडि करे इंगित
डालाटार काँचटाय;
रात बुझि झकझके
कुंडेमिर पालिशे
बिछानाय पड़े ताई
दे हाततालि से।

ઓશીકા પર માથું રાખી
ઉદ્વેગમાં ભૂપુ
હંમેશની ફરિયાદ
સમય વહી જાય

કાંડા પરની ઘડિયાળ
એની ઉપર મૂકી આળ
ચાવી એની એકદમ
કરી દીધી બંધ
અટકી ગયો એનો
કાયમનો ટીકટોક છંદ.
ભૂપુરામ અવિરામ
લેવા લાગ્યા વિશ્રામ
ઝાંઝા કરે બપોર
તોય સમયનો સ્કોર
બતાવે સવારના પાંચ
ભૂપુરામની આળસને
ન આવે આંચ
પડી રાત કાળી
પથારીમાં પડ્યા પડ્યા
વગાડે ભૂપુ તાળી.